

కబీర్ జ్ఞానదీపికలు

- గాయత్రి

తొలి పలుకు

భారతీయ తాత్విక చరిత్రలో, ఆసక్తికలిగించే వ్యక్తిత్వాలలో, కబీరు ఒకరు. శరీరాడంబరాలను తృణీకరించినప్పటికీ, ఆయన సన్యాసి కాదు, గృహస్థుడే. గృహస్థ జీవన ప్రాశస్త్యాన్ని, అది ప్రేమ, ముక్తికి అందించే అవకాశాలనీ, పరమోత్పన్నమైన సత్యాన్ని పొందాలనే మానవ తృప్తి తీరే రంగస్థలంగా తన గీతాలలో అభివర్ణించాడు. తన జీవితపు తొలినాళ్ళలోనే హిందూ సాధువైన రామనందులకు శిష్యుడైనారు. ఆధ్యాత్మిక సాధనలో అత్యున్నత శిఖరాలు అభిష్టించి, ఆ సాధన క్రమంలో తను పొందిన అనుభూతులను తన మాతృ భాష హిందీలో గీతాగానాలపించేవారు. అలా పాడుకొన్న ఎన్నో గీతాలను భారతీయ ఆధ్యాత్మికలోకం ప్రోది చేసుకొని హృదయాలలో దొచుకొన్నది. అటువంటి గీతాలలో ఒక 100 గీతాలను విశ్వకవీంద్రులైన రవీంద్రనాథ్ ఠాగూర్ వారు ఎన్నుకొని, ఆంగ్ల భాషలోని అనువాదం చేశారు. రవీంద్రులపై ఈ గీతాల ప్రభావమెంతగా ఉన్నదో ఈ అనువాదాన్ని చదివితే అర్థమౌతుంది. ఆయన గీతాంజలి గీతాలకు ఒక విధంగా కబీరు తత్వచింతనే ప్రేరణయేమో అనిపిస్తుంది. ఈ ఆంగ్ల అనువాదాన్ని ఆధారం చేసుకొని, ప్రస్తుత అనువాదం తెనుగులో చేయబడ్డది.

కబీరు గీతాలు భక్తి భావకుసుమాలే కాదు, అధ్యాత్మిక భావనా శక్తి తరంగాలు కూడా. సర్వవ్యాపకుడైన పరమాత్మకు పరిమిత దృక్పథంతో అవధులనేర్పరచడం అంగీకారం కాదాయనకు. పరిమితుడైన మానవుడు అపరిమితుడైన పరమాత్మను దర్శించే క్రమంలో ఏర్పడే అవరోధాలను ఎలా అధిగమించాలో ప్రకటించారు. అనేక యోగ సాధనా రహస్యాలనుకూడా సరళీకరించి గీతాలుగా మలచాడు. భగవదాచార్యంలో తాను ప్రేయసిగా, సతిగా, దాసునిగా, ఫకీరుగా, పశువుగా, పక్షిగా, నదిగా అనేక రూపాలుగా మారిపోయి, పరంధాముణ్ణి ప్రియునిగా, ప్రభువుగా నేవిస్తారు. తను మాత్రమే తరించాలనికాదు, తన అనుభవాలను తోటి మానవులతో పంచుకొంటూ, ఉత్తేజపరుస్తూ గీతా ప్రస్థానం చేశారు. ఎంత చిన్ని చిన్ని సున్నితమైన భావనలో, ఎంత మధురమైన అనుభూతులో ఆయన పాటల పూదోటలో పరిమళించాయి. పరమాత్మపై ఊహాగానాలు అవసరంలేదు, ప్రయత్నిస్తే సత్యనుభూతి అంతరంగంలోనే సాధ్యమౌతుందంటారు. సాధనామార్గంలో గురువు పాత్రపై అపారమైన నమ్మకముందాయనకు. సద్గురువుల ఉపేక్షను సహింపడాయన. తన గురువులైన రామానందులపై ఎన్ని మార్లో కృతజ్ఞతాపూర్వక భక్తిని చాటుకొన్నారు.

సద్గురువులు శ్రీ శృంగేరి శ్రీ శారదాపీఠాధిపతులైన శ్రీశ్రీశ్రీ భారతీ తీర్థ మహాస్వామి వారి పాదపద్మాల సేవించుకొన్న తరువాత ప్రచోదనమొందిన మనస్సుతో గురు అనుగ్రహనుపాత్రంగా చేసిన తొలి కవిత్వమిది. గురుదైవానికి కృతిపురస్కారంగా నమస్సుమాంజలులర్పిస్తున్నా. పడుతూ, లేస్తూన్న తరంగాల్లాంటి జీవితంలో ఇది ఒక ఆధారం. ఇది మిరిన్ని ఆరొధనా కుసుమాలను వికసింపజేస్తే, జీవితం ధన్యమైనట్టే.

నను గన్నతల్లి, నా అభ్యుదయమే తన జీవిత సర్వస్వంగా అనుదినం ఆకాంక్షించే, మా యమ్మ సీతామహాలక్ష్మికి ఈ కవనం అంకితం చేస్తున్నా.

ఈ అనువాదాన్ని తమ "కౌముది" ప్రముఖ అంతర్జాల తెలుసు మాసపత్రికలో ధారావాహికంగా ప్రచురించేందుకు అంగీకరించిన మిత్రులు శ్రీ కిరణ్ ప్రభ గారికి హృదయపూర్వక కృతజ్ఞతలొప్పులర్పిస్తూ,

' గాయత్రి '

(గత సంచిక నుంచి కొనసాగింపు)

XV

II. 57. *jānh khelat vasant riturāj*

WHERE Spring, the lord of the seasons, reigneth, there the Unstruck Music sounds of itself,
 There the streams of light flow in all directions;
 Few are the men who can cross to that shore!
 There, where millions of Krishnas stand with hands folded,
 Where millions of Vishnus bow their heads,
 Where millions of Brahmās are reading the Vedas,
 Where millions of Shivas are lost in contemplation,
 Where millions of Indras dwell in the sky,
 Where the demi-gods and the munis are unnumbered,
 Where millions of Saraswatis, Goddess of Music, play on the vina-- {p. 59}
 There is my Lord self-revealed: and the scent of sandal and flowers dwells in those deeps.

అక్కడే నా ప్రియ 'ప్రభువు'

ఎక్కడ ఋతువుల రాజు, వసంతం రాజ్యమేలుతుందో ?

ఎక్కడ సంగీత నాదం అప్రయత్నంగా వినిపిస్తోందో ?

అక్కడే వెలుగు ప్రవాహాలు నలుదెసలా విస్తరిస్తాయి

కొద్దిమందికి మాత్రమే చేరిక ఆ ఆవల తీరానికి

అక్కడ,

లక్షలాది కృష్ణులు చేతులు జోడించి నిల్చేదెక్కడో ?

లక్షలాది విష్ణువులు తలలు వంచేదెక్కడో ?

లక్షలాది బ్రహ్మలు వేదాలు పఠించేదెక్కడో ?

లక్షలాది శివులు ధ్యాన మగ్నులయ్యే దెక్కడో ?

లక్షలాది ఇంద్రులు ఆకాసాన నిలిచేదెక్కడో ?

అసంఖ్యాకంగా ఉప దేవతలు, ముసులుండే దెక్కడో ?

లక్షలాది సంగీతాధిదేవతా సరస్వతులు వీణాగానం చేసే దెక్కడో ?

అక్కడే,

నా 'ప్రభువు' సాక్షాత్కారం

సుమగంధాల సుగంధాలతో నిండుతోంది

XVI

II. 59. *jânh, cet acet khambh dôû*

BETWEEN the poles of the conscious and the unconscious, there has the mind made a swing:
Thereon hang all beings and all worlds, and that swing never ceases its sway.
Millions of beings are there: the sun and the moon in their courses are there:
Millions of ages pass, and the swing goes on.
All swing! the sky and the earth and the air and the water; and the Lord Himself taking form:
And the sight of this has made Kabîr a servant.

చేతనాచేతనల మధ్య
ఊగిసలాడుతోంది మానసం
సమస్త జీవులూ, లోకాలు
ఊగుతోన్నాయి
అంతులేనివా ఊగిసలు
కోట్లాది జీవులున్నారందులో
రవి చంద్రులూ, వారి పథాలూ, అందులోనే
యుగాలు గడిచాయి
ఊగిసలు కొనసాగుతున్నాయి
ఆ ఆకాశం, భూమి, గాలి, నీరు
సగుణ రూపుడైన ప్రభువున్నూ
అంతా ఊయలలోనే
ఈ సన్నివేశమే
కబీరుని దాసుణ్ణి చేసింది

XVII

II. 61. *grah candra tapan jot varat hai*

THE light of the sun, the moon, and the stars shines bright:

The melody of love swells forth, and the rhythm of love's detachment beats the time.

Day and night, the chorus of music fills the heavens; and Kabîr says

"My Beloved One gleams like the lightning flash in the sky."

Do you know how the moments perform their adoration?

Waving its row of lamps, the universe sings in worship day and night,

There are the hidden banner and the secret canopy:

There the sound of the unseen bells is heard.

Kabîr says: "There adoration never ceases; there the Lord of the Universe sitteth on His throne." {p. 61}

The whole world does its works and commits its errors: but few are the lovers who know the Beloved.

The devout seeker is he who mingles in his heart the double currents of love and detachment, like the mingling of the streams of Ganges and Jumna;

In his heart the sacred water flows day and night; and thus the round of births and deaths is brought to an end.

Behold what wonderful rest is in the Supreme Spirit! and he enjoys it, who makes himself meet for it.

Held by the cords of love, the swing of the Ocean of Joy sways to and fro; and a mighty sound breaks forth in song.

See what a lotus blooms there without water! and Kabîr says

"My heart's bee drinks its nectar." {p. 62}

What a wonderful lotus it is, that blooms at the heart of the spinning wheel of the universe! Only a few pure souls know of its true delight.

Music is all around it, and there the heart partakes of the joy of the Infinite Sea.

Kabîr says: "Dive thou into that Ocean of sweetness: thus let all errors of life and of death flee away."

Behold how the thirst of the five senses is quenched there! and the three forms of misery are no more!

Kabîr says: "It is the sport of the Unattainable One: look within, and behold how the moon-beams of that

Hidden One shine in you."

There falls the rhythmic beat of life and death: {p. 63}

Rapture wells forth, and all space is radiant with light.

There the Unstruck Music is sounded; it is the music of the love of the three worlds.

There millions of lamps of sun and of moon are burning;

There the drum beats, and the lover swings in play.

There love-songs resound, and light rains in showers; and the worshipper is entranced in the taste of the heavenly nectar.

Look upon life and death; there is no separation between them,

The right hand and the left hand are one and the same.

Kabîr says: "There the wise man is speechless; for this truth may never be found in Vadas or in books."

I have had my Seat on the Self-poised One, {p. 64}

I have drunk of the Cup of the Ineffable,

I have found the Key of the Mystery,

I have reached the Root of Union.

Travelling by no track, I have come to the Sorrowless Land: very easily has the mercy of the great Lord come upon me.

They have sung of Him as infinite and unattainable: but I in my meditations have seen Him without sight.

That is indeed the sorrowless land, and none know the path that leads there:

Only he who is on that path has surely transcended all sorrow.

Wonderful is that land of rest, to which no merit can win;

It is the wise who has seen it, it is the wise who has sung of it.

This is the Ultimate Word: but can any express its marvellous savour? {p. 65}

He who has savoured it once, he knows what joy it can give.

Kabîr says: "Knowing it, the ignorant man becomes wise, and the wise man becomes speechless and silent,

The worshipper is utterly inebriated,

His wisdom and his detachment are made perfect;

He drinks from the cup of the inbreathings and the outbreathings of love."

There the whole sky is filled with sound, and there that music is made without fingers and without strings;

There the game of pleasure and pain does not cease.

Kabîr says: "If you merge your life in the Ocean of Life, you will find your life in the Supreme Land of Bliss."

What a frenzy of ecstasy there is in {p. 66} every hour! and the worshipper is pressing out and drinking the essence of the hours: he lives in the life of Brahma.

I speak truth, for I have accepted truth in life; I am now attached to truth, I have swept all tinsel away.

Kabîr says: "Thus is the worshipper set free from fear; thus have all errors of life and of death left him."

There the sky is filled with music:

There it rains nectar:

There the harp-strings jingle, and there the drums beat.

What a secret splendour is there, in the mansion of the sky!

There no mention is made of the rising and the setting of the sun;

In the ocean of manifestation, which is the light of love, day and night are felt to be one. {p. 67}

Joy for ever, no sorrow,--no struggle!

There have I seen joy filled to the brim, perfection of joy;

No place for error is there.

Kabîr says: "There have I witnessed the sport of One Bliss!"

I have known in my body the sport of the universe: I have escaped from the error of this world..

The inward and the outward are become as one sky, the Infinite and the finite are united: I am drunken with the sight of this All!

This Light of Thine fulfils the universe: the lamp of love that burns on the salver of knowledge.

Kabîr says: "There error cannot enter, and the conflict of life and death is felt no more."

ఉజ్జ్వలంగా భాసిస్తోంది
 రవి చంద్ర తారకల వెలుగు
 ప్రేమా మాధుర్యం పొంగి పొర్లుతోంది
 ప్రేమత్యాగపు లయ కాలాన్నధిగమిస్తోంది
 స్వర్గాలు సంగీత తరంగాలలో
 రేయింబవళ్ళూ నిండుతూన్నాయి
 కబీరు అంటాడు
 "నా 'ప్రియుడు' ఆకాశాన మెరుపై వెలిగాడు"

క్షణాలు ఎలా ఆరాధిస్తాయో తెలుసా!
 రేయింబవళ్ళూ విశ్వం
 ఆరాధనా గీతమాలపిస్తోంది
 దీప హారతు లూగిస్తూ
 పతాకాలూ, పందిళ్ళూ నిగూఢ మచ్చట
 గోచరంకాని గంటల నాదం ధ్వనిస్తుందచట
 కబీరు అంటున్నాడు
 "ఆ ఆరాధన అంతంలేనిది. విశ్వాధినేత సింహాసనాన్నధిష్టించాడు"

ప్రపంచం యావత్తూ కార్యకలాపం సాగిస్తోంది
 తప్పిదాలు జరుగుతున్నాయి
 కొద్ది ప్రేమికులు మాత్రం
 ప్రేమామూర్తిని తెలుసుకొంటున్నారు
 గంగా యమునా సంగమంలా
 హృదయంలో ప్రేమా, త్యాగ ప్రవాహ సంగమాన్ని
 ఆవిష్కరిస్తున్నాడు నిజ సాధకుడు
 ఆతని హృదయంలో పవిత్ర జలాలు
 పగలూ రేయీ ప్రవహిస్తూ
 జనన మరణ చక్రాన్ని నిలువరిస్తున్నాయి

వీక్షించండి
 ఏమా అద్భుతం ! పరబ్రహ్మంలో విశ్రమించడం
 కలయికకు సన్నద్ధం చేసుకొన్నవానిదే ఆ ఆనందం
 ప్రేమ బంధాలతో కట్టబడి
 ఆనంద సుధాభిలో ఊయలలూగుతూంటే

మహోన్నత నాదం పాటగా విచ్చుకొంటోంది
 చూడండి, నిర్జలంగా ఎలా కమలం వికసిస్తోందో
 కబీరు అంటాడు,
 "నా ఎద తుమ్మెద దాని అమృతాన్ని గ్రోలుతుంది"
 విశ్వభ్రమణ చక్ర హృదయంలో వికసించిన
 ఏమా అద్భుత కమల మది!
 కొద్ది పవిత్రాత్ములకే తెలుస్తుందా ఉల్లాసం
 సంగీతం దాన్నావరించింది
 అనంతానందాంబుధిలో తేలియాడింది మానసం

దర్శించండి
 పంచేద్రీయాల తృప్తి ఎలా తీరుతోందో అక్కడ
 తాపత్రయాలకు తావు లేదు
 కబీరు అంటాడు
 "ఇది పరమాత్ముని క్రీడ.
 ఆంతరంగం అవలోకించు.
 దర్శించు ఆ నిగూఢాత్ముని వెన్నెల వెలుగులు."
 జీవన్మరణాల లయ నిర్ణయిస్తుందక్కడ
 అనాహత సంగీతం నినదిస్తుందక్కడ
 త్రిభువనాల ప్రేమ సంగీత మది
 కోటి సూర్య చంద్ర తేజాలు ప్రజ్యులిస్తాయక్కడ
 మృదంగం ధ్వనిస్తుంది, ప్రియుడు నాట్యమాడుతాడు
 ప్రేమ గీతాలు ప్రతిధ్వనిస్తాయక్కడ
 కాంతి వర్షపు జల్లులు కురుస్తాయక్కడ
 ఆరాధకుడు అమృతపు రుచిలో
 మైమరచి పోతాడక్కడ
 లేదక్కడ అవలోకిస్తే జీవన్మరణాల వైరుధ్యం
 వ్యత్యాసం లేదు వామ దక్షిణ హస్తాలకి
 కబీరు అంటాడు.

"పండితుడు మూగబోతాడక్కడ.
 వేదాలలో, గ్రంథాలలో లభ్యంకాదీ సత్యం"

ఆత్మపీఠంపైన సుఖాసీనుడై
 అనిరూచనీయామతాని పాసం చేశా

'మాయ' మర్మాన్ని గ్రహించా
 సంగమ మూలాన్ని చేరా
 అనియమిత మార్గంలో పయనించి
 ఖేదరహిత సీమను చేరా
 సులువుగా లభ్యమా పరమాత్మ దయావర్షం
 అనంతునిగా అసాధ్యునిగా వారు గానంచేసినా
 అగోచరునిగా దర్శించా ధ్యానాలలో
 చింతా రహిత సీమ అది నిశ్చయంగా
 మార్గం ఎరుగరెవ్వరూ
 మార్గంలోని వారికి మాత్రం దుఃఖాధిగమనం సాధ్యం
 అద్భుతమా విరామ సీమ
 లౌకిక యోగ్యతల కది అసాధ్యం
 జ్ఞానులకే దర్శనీయం
 జ్ఞానుల గాన పాత్రం
 ఇదే అంతిమ పదం
 దీనిని వర్ణింప ఎవ్వని తరం
 అనుభవైద్యునికే అవగతం
 లభించే ఆనందం
 కబీరు అంటాడు
 “అది తెలుసుకొన్న అజ్ఞాని జ్ఞానిగా
 జ్ఞాని మూగబోయి మౌనిగా అవుతాడు
 ఆరాధకుడు పరమ మైకంలో తేలియాడుతాడు
 అతని జ్ఞానము, త్యాగమూ పరిపుష్టమౌతాయి
 అతడు ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసల ప్రేమా పాత్ర నుండి
 అమృతపానం చేస్తాడు”

ఆకాశం యావత్తూ అనాహతంగా
 సంగీత ధ్వనితో నిండుతోంది
 బాధానందాల కేళికి
 అంతం లేదక్కడ
 కబీరు అంటాడు
 “జీవ సంద్రంలో నీ జీవితాన్ని లయిస్తే
 పరమానంద సీమలో జీవిస్తావు”

చేతనాచేతనల మధ్య
 ఊగిసలాడుతోంది మానసం
 ఏమా పారవశ్యపు ఉన్మాదం !
 ఆరాధకుడు కాలాల సారాన్ని పిండి పానం చేస్తున్నాడు
 పరబ్రహ్మంలో జీవిస్తున్నాడు
 సత్యం వచిస్తున్నా, జీవితంలో సత్యాన్నంగీకరించా
 సత్యానుసంధాయినై, చెత్తనంతా చిమ్మివేశా
 కబీరు అంటాడు
 “ఆరాధకుడు భయం నుండి విముక్తుడే
 జీవిత తప్పిదాలు, మృత్యువు నిర్గమించాయి”

ఆకాశం సంగీతంతో నిండుతోంది
 అమృతం వర్షిస్తోంది
 వీణా తంత్రులు సవ్వడి చేస్తున్నాయి
 మృందగం లయా నాదం ధ్వనిస్తోంది
 ఆకాశ ప్రాసాదంలో
 ఏమా నిగూఢ శోభ!
 రవి ఉదయాస్తమయాల చర్చిలేదు
 కడలి రూపైన ప్రేమ వెలుగులో
 పగలూ రేయీ ఒక్కటిగానే
 శాశ్వతానందం,
 బాధ లేదూ, పోరాటం లేదు
 పరిపూర్ణానందం
 అంచులు నిండటం చూశా
 తప్పిదాలకు తావేలేదు
 కబీరు అంటాడు
 “పరమైకానంద కేళికి నేనక్కడ సాక్షిని”
 తెలిసింది నాలోనే
 విశ్వ కేళీ విన్యాసం
 ప్రపంచపు తప్పిదం నుండి
 లభ్యం నాకు విముక్తం
 ఆంతరమూ బాహ్యమూ
 ఒక్కటే నాకు, ఆకాశంలా
 అంతమూ అనంతమూ

ఏకమైనాయి

ఈ దృశ్యం యావత్తూ

నన్ను మైకంలో ముంచేసింది

పరంజ్యోతి విశ్వాన్ని

పరిపుష్టం చేసింది

జ్ఞాన పీఠంపై

ప్రేమ దివ్య వెలుగుతోంది

కబీరు అంటాడు

"లేదక్కడ తప్పిదాలకు ప్రవేశం

జీవన్మరణ పోరాటానికి ముగింపక్కడే"

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచికలో)

COMMENTS